

Discurs del president Puigdemont en la recepció al Cos Consular

Palau de la Generalitat, 1 de febrer de 2017

Em voldria afegir a les vostres paraules de desig d'un gran any, de prosperitat, de convivència, d'acord amb tots vostès, amb el que representen, amb els seus ciutadans, els que resideixen aquí i els que ens venen a visitar, els que venen a invertir, els que tenen algun tipus d'interès en algun moment determinat de la seva vida amb el nostre país. Sàpiguen, de fet ja ho saben, que aquest és un país de portes obertes i d'acollida. Per tant, els desitjo que tinguin també un bon any.

Barcelona, com sempre s'ha vist, és una ciutat amb una acreditada tradició consular. És la tercera ciutat del món que no és capital d'estat encara, amb major nombre de representació consular del món, després de Nova York i de Hong Kong. Fa més de 200 anys que hi ha tradició consular a Catalunya. I és una tradició que acredita, evidentment, l'interès del món per Catalunya i Barcelona, però també la vocació del poble de Catalunya d'obrir-se al món.

Difícilment hi hauria una representació consular d'aquesta envergadura i d'aquesta tradició només perquè siguem un lloc d'interès merament comercial. Existeix a Catalunya una tradicional vocació d'apertura al món, de portes obertes. Mai, mai, avui tampoc, ens hem resignat a tancar-nos en les nostres pròpies fronteres. Sempre hem tingut una vocació que les fronteres no existissin. I aquí hi és aquesta tradició, al servei de qui? De la prosperitat i de la contribució al desenvolupament del món.

Els donaré unes xifres que molts de vostès coneixen, perquè enguany hem tingut ocasió de poder conèixer-nos més, d'intercanviar informació, des dels més veterans als més recents. Saludo el nou cònsol d'Israel, amb qui ahir vam tenir l'oportunitat de conversar. Reiteraré aquestes dades per demostrar la importància d'aquesta vocació d'internacionalització que té el nostre país.

Com saben, la taxa d'atur a Catalunya se situa gairebé quatre punts per sota de la d'Espanya. I saben que el 2016 -no ja el 2007 o 2008 o 2006-, després d'una crisi galopant, molta propaganda en sentit contrari, justament Catalunya ha liderat la creació d'ocupació a tot l'Estat espanyol. Més de 100.000 nous llocs de feina. 108.000, en concret, a Catalunya.

Catalunya té una població similar a Suïssa, Àustria o Dinamarca. Té una economia molt diversificada, molt oberta. Té un dels clústers agroalimentaris més importants d'Europa i un sector industrial que representa el 20% del PIB. Les nostres exportacions representen gairebé el 26% del total de l'Estat espanyol. I tenim un atractiu turístic indiscutible. Ahir justament sortien les dades del 2016, que revelen que un de cada quatre turistes estrangers que visita Espanya opta per venir a Catalunya. Aquestes no són xifres casuals i tenen molt de mèrit, tenint en compte d'on venim i les enormes dificultats amb les quals ens hem trobat.

El PIB de Catalunya és el més gran de l'economia espanyola globalment i creix per sobre de la mitjana espanyola. El 2016, Catalunya ha liderat la creació d'empreses a l'Estat espanyol. I ho repeteixo, perquè segurament a vostès els arriben informacions interessades que van en línia contrària, el 2016 Catalunya ha liderat la creació d'empreses a l'Estat espanyol, amb un increment del 22%, d'una zona que té el 16% de la població. 22% de creixement i concentrem una de cada tres de les empreses exportadores regulars que hi ha a l'Estat i el 23% de les empreses innovadores de l'Estat espanyol. Tot això ara.

Catalunya ha estat reconeguda, a més a més, com la regió més atractiva per invertir en el sud d'Europa, el 2016 i el 2017. I bona prova d'aquest atractiu són, per exemple, les inversions d'Amazon al Prat, el centre mundial d'impressió de 3D a Sant Cugat o la seu de Tesla.

La generació del coneixement també és clau. Captem més de la meitat dels ajuts de l'European Research Council i són convocatòries competitives. És a dir, que ens les hem de guanyar. Més de la meitat dels recursos! Fixin-se en la magnitud d'un país de 7,5 milions d'habitants, 16% de la població d'Espanya, que capten més de la meitat dels ajuts del Consell Europeu de Recerca. Això tampoc és casualitat. No és cap gràcia que ens fan, sinó una aposta per un país fecund amb resultats.

No podem tampoc oblidar l'enorme atractiu que té Barcelona, la segona ciutat del món en nombre de professionals que assisteixen a congressos, i la cinquena en nombre de congressos, entre els quals, com saben, hi ha veritables referències mundials, com el Mobile World Congress, Alimentaria, Smart City Expo, etc.

Per tant, crec que això serveix per acreditar aquesta vocació tradicional d'apertura al món. Per a nosaltres el nostre món és el món i no hi ha res pitjor que algú que ens vulgui tancar en les nostres pròpies fronteres i ens digui que el nostre terreny de joc és simplement aquestes fronteres. Recorden, fa un any, quan vaig tenir l'oportunitat de presentar-me, feia pocs dies que havia estat escollit president de la Generalitat, ja teníem una advertència de l'Estat espanyol perquè el conseller Romeva no pogués exercir les seves funcions. Ho recordem tots. Un any després, podem presentar un balanç d'activitat internacional, de foment de Catalunya i de resultats d'aquesta activitat en benefici de la gent. Per tant, saben, són testimonis, que tampoc aquesta vocació, aquest intent de tancar-nos en les nostres fronteres no ha prosperat, perquè no és la voluntat ni la tradició d'aquesta nació que de forma secular aposta i seguirà apostant per fer realitat això, que el nostre món és el món.

Per poder reforçar justament aquesta voluntat ens hem proposat de convertir-nos en un estat independent. Ho saben, l'any passat els ho vaig anunciar, que aquest any estaria destinat a la creació de tot aquest recorregut que ens va portar fins aquí i això culmina aquest 2017. Culmina, però, un llarg procés, no una legislatura volgutament curta, sinó un llarg procés de molts anys, que té raons històriques, de present i de futur. Vostès han estat testimonis que hem superat tota mena de dificultats per arribar fins aquí. Jo en dic que hem superat moltes proves d'estrès, una darrere l'altra. Per tant, ja es poden imaginar que no

només superarem les dificultats que ens vinguin sinó que a hores d'ara també superarem encara més les amenaces que ens adrecen.

La raó és fàcil d'entendre: hi ha la voluntat d'una nació i un poble a exercir el dret a l'autodeterminació, que és un dret que coneixen i respecten la majoria de països del món. I això és insubornable. Aquesta voluntat del poble de Catalunya, que no és la voluntat d'un president, o d'un govern, o d'un parlament, sinó del poble de Catalunya, aquesta voluntat és insubornable. El 80% dels catalans, en totes les enquestes, les que es van fer a l'inici del procés o les que es fan encara ara, volen votar i que algú els posi una urna al davant on poder expressar la seva voluntat de si volen o no que Catalunya es converteixi en un estat independent.

En aquest sentit, els vull reiterar la nostra aposta sempre per un acord amb l'Estat espanyol per a l'exercici d'aquest dret a l'autodeterminació. Un acord i un diàleg permanent sobre això sempre. És veritat, tanmateix, que hi ha una negativa unilateral, una obstinació tancada del Govern espanyol que ens fa ser no gaire optimistes, però no ens desmobilitzarà. Tampoc les amenaces ens faran replantejar a milions de catalans que demanen de forma pacífica i convivencial una urna on poder expressar, com deia, si volen que Catalunya esdevingui un estat independent.

Això ho farem com a molt tard el setembre d'enguany i treballarem intensament des de fa temps perquè sigui una realitat, que es faci amb tots els estàndards i garanties que ha de comportar un procés d'aquesta naturalesa, amb tota la transcendència, amb tota la responsabilitat. I, per tant, es farà bé, amb totes les garanties jurídiques, amb totes les garanties democràtiques i buscant que sigui el poble de Catalunya qui decideixi. És a les seves mans on es troba la capacitat de decidir, almenys en democràcia, almenys ho volem així per a avui i sobretot per a demà, perquè el nostre concepte de l'estat de dret es basa a garantir sempre que la gent disposarà de les garanties, dels drets, dels recursos que genera i que la seva voluntat de contribuir al desenvolupament del món inspirarà les accions del seu Govern. Una voluntat de contribuir al desenvolupament del món en termes de pau, de lluita contra el canvi climàtic, de contribuir al desenvolupament de les regions més pobres del món, començant per les més properes, fent-nos càrrec de la nostra part de responsabilitat en el desenvolupament del món. Aquesta és la vocació del poble de Catalunya i a aquesta vocació ha de respondre un govern que es consideri responsable.

Els agraeixo moltíssim la generositat de venir al Palau de la Generalitat, aquest edifici que acull una institució nascuda el 1359 i que va ser construït com a seu del Govern de Catalunya. Els desitjo a vostès, als seus compatriotes, a les seves famílies, que tinguin un bon any 2017 i que comptin amb tot el que puguem fer que estigui al nostre abast per millorar, per cooperar, per progressar i que sentin sempre, estiguin aquí o en qualsevol moment que ens necessitin, la proximitat del Govern de Catalunya.

Moltíssimes gràcies!